

O 30/12 32.

Kære Venner!

Tusind Tak for de dejlige Brev! Jeg kan ikke blive
træt af at læse dem og se, hvorledes de gennem flere
Lidelse vokser og bliver Mand, skønt du dog er saa ung -
men at Prøgt modnes jo ikke lige hurtigt.
Tak for dem, det var dejligt, at de indtraf mig,
Uddelingen er beovaget.

Nu kan man da over Tiden, det er egentlig fuygdelig
med alle disse traditionelle Visitter. - Man bliver saa ser-
men maaske marker andre det ikke saa meget som du selv.
Aah ja, efterhaanden som man selv synes, man vokser og
bliver stærk, falder en anden en mest sammen,
men jeg kan mig ikke - jeg kan ikke række Egoismen
Haand. Du siger, at min Mand - nej, jeg har ingen
Mand - har megen Følelse, ja men Tubelligheden -
Følelse og Tubellighed maaske mig være lige - Markimio
har altså det - det er selvsøplevet. Erhverv maaske mig selv
gaa Vejen, der er ikke andet at gøre, jeg ved ikke hvad
ikke andet - men I kan hjælpe mig - ham.

Paa Gensyn - og rigtig mange Kuske om alt godt for

Jes begge i Kædet der Kommer.

Gladeligt Hilsen.

Duvs Aunty. Marie T.